

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI,

în cauza civilă la cererea înaintată de Igor Hlopețchi împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției al MAI, intervenient accesoriu Afanasie Terenti cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției al MAI și intervenientul accesoriu Afanasie Terenti, fiind menținută hotărârea din 02 decembrie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 28 mai 2014, Igor Hlopețchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne (în continuare MAI) și Inspectoratului General al Poliției (în continuare IGP) privind contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat, că a fost angajat al MAI, exercitând până la momentul concedierii funcția de Comisar adjunct al Comisariatului de Poliție Buiucani. La 22 mai 2014, prin ordinul nr. 91 ef. privind încetarea serviciului, a fost încetat contractul individual de muncă dintre colonelul de poliție Igor Hlopețchi și MAI, în baza art. 47 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în legătură cu lichidarea subdiviziunii Poliției sau cu reducerea statelor de personal, dacă polițistul refuză transferul într-o altă funcție.

Potrivit reclamantului, actul administrativ indicat supra este ilegal, deoarece la 04 ianuarie 2013, a fost preavizat despre faptul că funcția deținută urmează a fi redusă, ulterior, după expirarea a 2 luni din momentul comunicării preavizului, a continuat să exercite activitatea în unitatea de poliție a sectorului Buiucani,

exercitând funcțiile specifice corpului de comandă a unității, iar după scadența termenului de preaviz, ordinul cu privire la reducerea unității nu i-a fost adus la cunoștință. În consecință, a continuat să exercite atribuțiile de serviciu, obținând remunerații și alte drepturi salariale pentru munca prestată.

La 28 martie 2013, prin ordinul nr. 81 al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, a primit o indemnizație bănească pentru luna martie, potrivit actelor de ordine internă, se atestă existența raporturilor de serviciu post factum preavizării, astfel, potrivit listei colaboratorilor membri ai grupei operative de anchetă pentru 06 martie 2013, precum și listelor privind repartizările pentru zilele de 06.03.2013, 11.03.2013, 22.03.2013, 26.03.2013, 03.04.2013, 09.04.2013, 11.04.2013, reclamantul a fost admis în muncă, exercitând atribuțiile funcționale de conducere.

Mai mult, existența raporturilor de muncă în cadrul Inspectoratului de Poliție a Departamentului de Poliție mun. Chișinău, se probează inclusiv și prin Registrul evidenței deplasărilor în timpul zilei de lucru a colaboratorilor din cadrul unității de poliție a sectorului Buiucani, respectiv, prezența reclamantului în cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău se confirmă prin înscrisurile din registrul indicat supra.

De asemenea, existența raporturilor de muncă dintre reclamant și IGP se mai confirmă și prin corespondența cu Șeful IGP. Astfel, la 29 martie 2013, reclamantul a depus un raport pe numele șefului IGP, prin care a solicitat permisiunea de a părăsi garnizoana mun. Chișinău în zilele de odihnă, începând cu data de 30 martie 2013 până la data de 31 martie 2013, demers acceptat și contrasemnat de șeful IGP. La 19 aprilie 2013 a depus un alt raport pe numele șefului IGP, prin care a solicitat permisiunea de a pleca peste hotarele Republicii Moldova, demers acceptat și contrasemnat de șeful IGP.

Reclamantul consideră că funcția de șef-adjunct al subdiviziunii de poliție a sectorului Buiucani, mun. Chișinău, ocupată de el, nu a fost lichidată, ci a fost redenumită și substituită prin funcția de șef-adjunct al IGP Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău. Așadar, reclamantul a sugerat că funcția de comisar-adjunct al subdiviziunii de poliție a sectorului Buiucani este identică cu funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani, or, atribuțiile și obligațiile funcționale au rămas aceleași.

După data de 05 martie 2013, ulterior operării modificărilor în statele de personal, reclamantul a continuat să activeze în cadrul corpului de comandă a unității de poliție a sectorului Buiucani, adică în cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, astfel, a exercitat în continuare funcția de șef-adjunct al subdiviziunii polițienești din cadrul sectorului Buiucani, mun. Chișinău, fiind acceptat și admis în mod tacit de către factorii de decizie din cadrul MAI.

În baza prevederilor art. 58 alin. (3) din Codul muncii, în cazul în care contractul nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului, dacă salariatul dovedește faptul admiterii la muncă, perfectarea contractului individual de muncă în formă scrisă va fi efectuată de angajator ulterior, în mod obligatoriu, iar la

emiterea actului administrativ au fost încălcate prevederile art. 88 din Codul muncii.

Suplimentar, reclamantul a indicat că ordinul MAI nr. 71 din 28 februarie 2013 privind aprobarea noilor state de organizare nu i-a fost adus la cunoștință, la emiterea actului contestat au fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, sau angajatorul a emis ordinul cu privire la preavizare în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal cu o întârziere de 1 an și 2 luni din momentul emiterii ordinului cu privire la reducerea numărului sau a statelor de personal, totodată, au fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, or pârâții nu au prezentat în modul prevăzut de lege Agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate.

De asemenea, au fost încălcate și prevederile art. 88 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, sau angajatorul nu a obținut acordul organului sindical pentru concediere; au fost încălcate prevederile art. 183 din Codul muncii, or după reorganizarea organelor afacerilor interne pârâții nu au ținut cont de faptul că reclamantul are o calificare și productivitate a muncii mai înaltă. În acest sens, reclamantul a indicat că deține studiile și specializarea necesară pentru exercitarea funcției, are cea mai mare vechime în muncă în cadrul unității respective, însă nu s-a ținut cont de faptul că reclamantul are obligații familiale și întreține mai multe persoane, că în familia acestuia nu sunt alte persoane cu venit de sine stătător, precum și faptul că acesta are mai multe stimulări pentru succese în muncă și nu are sancțiuni disciplinare, pe când persoanele care au fost menținute în corpul de comandă al Inspectoratului de Poliție Buiucani au sancțiuni disciplinare.

Mai mult, potrivit textului Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, nu ține de competența ministrului Afacerilor Interne de a angaja sau de a concedia personalul IGP, ordinul cu privire la încetarea serviciului în poliție nr. 91 ef din 22 mai 2014 a fost semnat de către ministrul Afacerilor Interne, prin acest fapt fiind încălcată competența la emiterea actului privind încetarea serviciului în organele IGP, iar prin neachitarea plăților salariale precum și prin concedierea ilegală i s-a cauzat și un prejudiciu moral considerabil, deoarece s-a aflat într-o situație de inferioritate și rușine, fiind lipsit de sursa de existență și de posibilitatea de a-și întreține familia. Din aceste considerente, reclamantul a pretins cu titlu de prejudiciu moral, suma de 15 000 lei.

La 23 septembrie 2015, în ședință de judecată, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând anularea pct. 1 din ordinul MAI nr. 91 ef. din 22 mai 2014, în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea IGP de a încheia contractul individual de muncă cu reclamantul pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, și anume pentru perioada din 24 mai 2014 până la data de 18 iulie 2014, în sumă de 10 486,66 lei, și pentru perioada dintre 19 martie 2015 până în prezent, în sumă de 35 855,08 lei; repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 500 lei (f.d. 115, volumul III).

Prin încheierea din 28 septembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Afanasie Terenti a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu din partea pârâților (f.d.152, volumul III).

La 02 noiembrie 2015, în ședință de judecată, reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care a indicat că, deoarece cu trecerea timpului valoarea acțiunii s-a majorat, ținând cont de faptul că reclamantul este îndreptățit la adjudecarea plăților salariale, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, anularea pct. 1 din ordinul MAI nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea IGP de a încheia contractul individual de muncă cu reclamantul pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, și anume pentru perioada din 24 mai 2014 până la data de 18 iulie 2014, în sumă de 10486,66 lei, și pentru perioada dintre 19 martie 2015 până în prezent, în sumă de 43 483,82 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 500 lei (f.d. 157, volumul III).

La 11 februarie 2016, în ședință de judecată, reclamantul a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată în redacția următoarelor pretenții: anularea pct. 1 din ordinul MAI nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea IGP de a încheia contractul individual de muncă cu reclamantul pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, și anume pentru perioada din 24 mai 2014 până la data de 18 iulie 2014, în sumă de 10486,66 lei, și pentru perioada dintre 19 martie 2015 până în prezent, în sumă de 73 215,98 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei (f.d. 189, volumul III).

Ulterior, la 30 septembrie 2016, în ședință de judecată, reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată în redacția următoarelor pretenții: anularea pct. 1 din ordinul MAI nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și anume pentru perioada din 24 iunie 2014 până la adoptarea hotărârii, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 500 lei (f.d. 65, volumul IV).

Prin hotărârea din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, s-a admis parțial acțiunea. S-a recunoscut drept ilegal și s-a anulat pct. 1 din ordinul MAI nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă încheiat cu reclamantul Igor Hlopețchi, cu restabilirea acestuia în funcția deținută anterior concedierii, de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP. S-a încasat în beneficiul reclamantului Igor Hlopețchi din contul IGP salariul pentru absența forțată de la serviciu, începând cu 24 iunie 2014 și până la repunerea efectivă în funcție. S-a încasat în beneficiul reclamantului Igor Hlopețchi din contul IGP suma de 8 000 (opt mii) lei cu titlu de prejudiciu moral suferit. S-a încasat în beneficiul reclamantului Igor Hlopețchi, solidar, din contul IGP și MAI suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de

cheltuieli de asistență juridică. S-au respins pretențiile formulate către MAI privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și prejudicial moral suportat, ca nefondate (f.d.134 - f.d.150, volumul IV).

Prin decizia din 11 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de IGP și intervenientul accesoriu Afanasie Terenti și s-a menținut hotărârea din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău (f.d. 208- f.d. 237, volumul IV).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 12 iulie 2017, IGP al MAI a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 11 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

Prin decizia din 06 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de IGP, casată decizia din 11 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției al MAI și intervenientul accesoriu Afanasie Terenti, fiind menținută hotărârea din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, începând cu data de 28 decembrie 2012, inspectoratele de poliție, inclusiv cel al sectorului Buiucani mun. Chișinău, fac parte din subdiviziunile subordonate Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova. Totodată, prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne din 01 martie 2013 nr. 75 au fost delegate șefului Inspectoratului General al Poliției dreptul de a iniția, modifica și înceta raporturi de muncă cu angajații din cadrul tuturor subdiviziunilor Departamentului de poliție al Ministerului Afacerilor Interne și a celor subordonate acestuia, cât și alte drepturi ce derivă din statutul de angajator, în legătură cu intrarea în vigoare a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Prin decizia din 27 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, emisă în cauza la cererea lui Igor Hlopețchi împotriva IGP și MAI, privind contestarea actului administrativ, s-a stabilit, că după ce a intrat în vigoare Legea cu privire la Poliție și statutul polițistului și Hotărârea Guvernului cu privire la structura și efectivul limită ale Inspectoratului General al Poliției, intimatul-reclamant Igor Hlopețchi a continuat să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu în cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, fapt confirmat prin mai multe acte și înscrisuri, inclusiv extrasul din ordinele Inspectoratului de Poliție Buiucani cu privire la acordarea concediului de odihnă anual.

Astfel, potrivit art. 115 alin. (5) din Codul muncii, concediul de odihnă anual se acordă salariatului în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) emis de angajator. Cu titlu de consecință, instanța de recurs a reținut ca întemeiate concluziile instanțelor inferioare, precum că pârâtul corespunzător în raportul litigios este IGP, în structura căruia, începând cu 28 decembrie 2012, se află Inspectoratul de Poliție Buiucani al DP Chișinău, în sarcina căruia intră obligația de a efectua achitățile la salariu angajaților săi (f.d. 122, Vol. III).

Respectiv, în privința constatărilor făcute anterior de către instanțele judiciare, prin hotărâri irevocabile, urmează a fi aplicate prevederile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă conform cărora, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane. Din aceste raționamente instanța de apel a considerat că aspectul privind calitatea de angajator al Inspectoratului de Poliție Buiucani al IGP și, respectiv, calitatea de pârât și entitate cu atribuții de eliberare din serviciu a intimatului/reclamant este IGP și nu MAI. Situația respectivă are ca efect ilegalitatea ordinului contestat, în partea eliberării din funcție a lui Igor Hlopețchi, acesta fiind semnat de către ministrul Afacerilor Interne, dar nu de către angajator - șeful IGP. Astfel, instanța de fond just l-a declarat nul în partea contestată, ca fiind emis cu încălcarea competenței.

Deci, situația de fapt invocată întru temeinicia procedurii de concediere, nu împlinește condiția temporală, cerută în mod implicit, potrivit clauzei fixate de legiuitor la art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, adică cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal, or, concedierea în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal intervine înaintea operării modificărilor în statele de personal și nu post operării respectivelor modificării, astfel fiind în prima parte caracterul ilegal al procedurii de preavizare a salariaților în caz de lichidare a unității ori de reducere a numărului sau a statelor de personal. Referitor la prevederile art. 88 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, care specifică că angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, așa cum prevede art. 86 alin. (1) lit. b), c) și g) din Codul muncii doar cu condiția, că va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, Agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate.

Instanța de apel a reținut, că prin răspunsul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 614 din 11 iunie 2014, se atestă că factorii de conducere ai MAI și IGP nu au informat autoritatea de profil despre eventualele disponibilizări (f.d. 136, Vol. I).

Mai mult, la concedierea lui Igor Hlopețchi, în legătură cu lichidarea unității, urma a fi consultat organul sindical, pe motiv de reducere a numărului și statelor de personal, în baza art. 88 alin. (1) lit. h) și i) din Codul muncii, urma a fi obținut acordul organului sindical, fapt care în speță, nu a fost realizat, or, conform răspunsului Organizației primare a Sindicatului „Demnitate” se atestă, că procedura de concediere nu a fost coordonată cu organizația sindicală.

Totodată, contrar normelor legale citate supra, salariatului nu i s-a propus în scris un alt loc de muncă și, în același timp, Igor Hlopețchi în perioada termenului de preavizare s-a aflat în concediu medical (f.d. 210, Vol. I), ceea ce semnifică ilegalitatea procedurii de preavizare și, implicit, celei de concediere.

De asemenea, Igor Hlopețchi a continuat să exercite atribuțiile de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău după reorganizarea Comisariatului de poliție Buiucani, fiind acceptat tacit de către angajator la serviciu, anume în această funcție, fiindu-i achitate drepturile salariale,

acordate concediile și alte facilități sociale ce derivă din raportul de muncă. În acest sens instanța de apel nu a admis poziția reprezentantului IGP al MAI, precum că Igor Hlopețchi nu a fost acceptat în această funcție de către IGP al MAI, ci, din propria inițiativă, de către conducerea IP Buiucani și DP mun. Chișinău. Or, angajatul, nu poartă răspundere de admiterea tacită a sa la serviciu de către angajator și nu-i poate fi pusă în sarcina lui, că factorii de decizie de un rang și nivel mai inferior, în lipsa acordului factorilor de decizie din eșalonul superior au permis acest lucru. Or, indiferent de calitatea persoanei responsabile, ce reprezintă angajatorul, în situația în care a admis tacit angajatul la serviciu, ultimul, în temeiul art. 58 alin. (3) din Codul muncii se consideră angajat, prezumându-se existența unui contract individual de muncă. Or, potrivit normei materiale indicate, în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului. Dacă salariatul dovedește faptul admiterii la muncă, perfectarea contractului individual de muncă în forma scrisă va fi efectuată de angajator ulterior, în mod obligatoriu.

La 02 mai 2018, Inspectoratul General al Poliției al MAI a contestat cu recurs decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Potrivit recurentului, instanțele inferioare i-au atribuit în mod eronat IGP calitatea de angajator în raport cu intimatul Igor Hlopețchi, ignorând practica judiciară pe litigii similare.

La 12 noiembrie 2018, Igor Hlopețchi, prin intermediul avocatului Igor I. Hlopețchi, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 ianuarie 2018, fiind expediată participanților la proces la 27 aprilie 2018 (f.d. 129, 130, 131, vol. V), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 02 mai 2018, în

conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Inspectoratul General al Poliției al MAI.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Nicolae Craiu